

## AZAR

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: [www.heiligen-3s.nl](http://www.heiligen-3s.nl))

### Betekenis

Oud-Perzischenaam: 'vlam', 'vuur'.

### Vuur in voornamen van andere culturen

Bretons: Tanguy;

Germaans: Brand (vgl. Hildebrand, IJsbrand, Rembrandt enz);

Grieks: Bacchus; Cabira;

Keltisch: Aidan en Aodh; Aithne;

Latijn: Ignatius en Ignatia;

Perzisch: Adalia (godin van het vuur);

Sanskrit: Pramante; wordt in het Grieks Prometheus (god van het vuur);

Spaans: Ena;

### Vuur als symbool

Vuur wordt vanouds beschouwd als een symbool met twee gezichten. Enerzijds is het een bron van licht, verwarming en energie; anderzijds kan het verteren, verbranden en vernietigen. Het kan reinigen en verandering tot stand brengen. Zo gaat vanouds bv. de jaarwisseling gepaard met vuur.

Het vuur is het enige element dat door de mensen tot stand kan worden gebracht. Dat maakt de mensen enigszins gelijk aan de goden. Anderzijds kan het vuur de overhand krijgen en is het door de mensen niet meer te blussen.

Het vuur in de haard symboliseert het 'thuis'; vuur van de Geest het enthousiasme, en het er op uitgaan. Vaak worden verlangens en driften, vooral de seksuele begeerte met vuur vergeleken (vgl. de uitdrukking 'branden van verlangen' of 'zieden van woede').

Bij **natuurvolkeren** als de Indianen behoort het vuur toe aan de priesters. Het brengt de verbinding tot stand tussen de goden en de mensen.

Bij de **Hindoes** is vuur het licht, geestelijke verlichting: weten en wijsheid. Tegelijk wordt het in verband gebracht met de goden van de vernietiging..., waarna weer nieuw leven ontstaat (denk aan de lijkverbranding die de ziel moet bevrijden uit het gestorven lichaam).

In de **Boeddhistische** cultuur symboliseert het vuur wijsheid.

In de **Chinese cultuur** duidt het enerzijds de nabijheid van goden aan, anderzijds staat het voor gevaar, onbeteugelde driften.

In de **Oud-Perzische** cultuur geeft het vuur in de Parzische tempels het centrale middelpunt aan: de plek van de goddelijke aanwezigheid in de menselijke ziel. Door zijn goddelijk karakter wordt het in verband gebracht met de morele wetten en goddelijke voorschriften.

In de **Assyrische** cultuur was Mardoek de god van het vuur.

In de **Grieks-Romeinse** wereld behoort het vuur aan de goden van donder en bliksem en smeedkunst. Anderzijds is het symbool van thuis (haardvuur). De Vestaalse maagden hadden de goddelijke opdracht het haardvuur te beschermen en te onderhouden.

In de wereld van het **Oude Testament** woont JHWH in het ondoordringbare vuur. Hij wordt vergeleken met een verterend vuur. Herhaaldelijk wordt gezegd dat God spreekt vanuit het vuur (vgl. bv. het verhaal van het brandende braambos).

In de **christelijke** cultuur is vuur enerzijds verbonden met Heilige Geest en vurige heiligheid; anderzijds met straf ('eeuwige vuur van de hel').

Tot op de dag van vandaag heeft het vuur zijn mysterieuze kracht behouden. In dit licht kunnen we verschijnselen als het branden van kaarsjes, fakkeloptochten en vuurwerk beschouwen.